

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین سعیدی- سعید افغانی
۲۸ دسمبر ۲۰۱۵

مُثله یا

بریدن اعضای بدن انسان از نگاه اسلام

حکم مُثله در اسلام :

موضوع مُثله یکی از موضوعات قابل بحث در دین مقدس اسلام به شمار می رود. دین مقدس اسلام قاعده کلی، احترام به مقام انسان و کرامتی انسانی را در هیچ حالتی، خواه در صلح باشد یا جنگ خواه در اقتدار باشد یا اپوزیسیون فراموش نمی نماید. دین اسلام خلاف عادت موجود در بین اعراب جاهل، حکم بر ممنوعیت مُثله کردن، شکنجه و هر شگل دیگری از رفتار تحقیر آمیز در مقابل مقام انسان را صادر فرموده است .
در روایات اسلامی آمده است :

در جنگ خندق بعد از این که عمرو بن عبود به دست مسلمانان به قتل رسید . یکی دیگر از سردار و قومندان های مشهور مشرکین به نام نوفل بن عبدالله زخمی و توسط مسلمانان هم به قتل می رسد؛ ابوسفیان از ترس این که مبادا پیامبر اسلام حضرت محمد صلی الله علیه وسلم جسد او را به خاطر تلافی جسد حضرت حمزه که توسط غلام حبشی ابوسفیان مُثله شده بود، مُثله نکند مبلغ ده هزار پول مروج آن زمان (دینار یا درهم) برای پیامبر صلی الله علیه وسلم فرستاد تا جسد قومندانش توسط مسلمانان مُثله نگردد و جسد او را سالم برای مشرکان تسلیم نمایند. اما پیامبر بزرگوار اسلام هم مبلغ متنکره را و هم جسد قومندان مقتول را به طور سالم برای شان بر گرداند و در جواب شان گفت :

ما پول مرده نمی خوریم.

صحابه کرام هم به پیروی از ارشادات پیامبر در همه امور جهادی همیشه در تعلیمات خود به سربازان مسلمان این دستور را تکرار و آنان را از عمل مُثله حنا از عملیه مُثله سگ منع می نمودند .
واقعاً مسلمانان این چنین تربیت شده اند و در هر جنگی تعلیمات پیامبر خویش را کاملاً مد نظر داشته و به آنها عمل می کنند. یکی از بارزترین نشانه های اخلاقی سرباز اسلام این است که به هیچ کس ظلم روا نمی دارد. اعضای بدن دشمنانش را مُثله نمی کند و به جز آنانی که در برابرش قد علم کرده اند به دیگران کاری ندارد. درختان را قطع نمی کند و خانه ها را فرو نمی ریزد و به زنان و کودکان اذیت و آزاری نمی رساند.

مثله

یعنی بریدن سر، گوش، بینی، زبان، دست و پا و قطع کردن انگشتان و امثال آن؛ این امر، هم در مورد اسیر و هم در مورد کشته شدگان جنگ جایز نیست و ممنوع اعلام گردیده است.

در حدیث متبرکه که روای آن حضرت علی کرم الله وجهه می باشد گفته است که محمد صلی الله علیه وسلم فرموده است: «**إِيَاكُمْ وَ الْمُثْلَةَ وَ لَوْ بِالْكَأْبِ الْعُقُورِ**» از مثله کردن بپرهیزید، هر چند در مورد سگ آزار رساننده هم باشد.

دین مقدس اسلام نه تنها بر حفظ حقوق، عزت و کرامت انسان تأکید می دارد، بلکه در حفظ حقوق حیوانات هدایات خاصی را برای مسلمانان صادر فرموده است. پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده است: «**هر کسی که می خواهد حیوانی را ذبح کند، باید چاقوی برنده و تیزی را انتخاب کند تا کندی تیغه چاقو، باعث آزار حیوان در حال ذبح نشود.**» همچنان زمانی که پیامبر صلی الله علیه وسلم نیروهای خویش را به جبهات جنگ اعزام می داشت به عنوان مقررات نظامی اکیداً هدایات می فرمود: (ای بندگان خدا بروید در این راه مقدس برای خدا و از درگاه خدا استعانت جوئید و در راه خدا جهاد کنید ای مردم! کفار را پس از کشتن «مثله» ننمائید... و اطفال و زنان و پیرمردان و راهبان آنان را به قتل نرسانید و درختان آنان را جز در هنگام ضرورت نبرید و هرگاه يك نفر از شما مشرکی را امان دهد امان او محترم شمرده شده و امانش دهید تا آن که آن مشرک کلام خدا را بشنود... ای مسلمانان! هیچ گاه نخلستانها را نسوزانید و کسی را به آب غرق ننمائید و درختان میوه را از ریشه و بن نکنید و زراعت و محصول آنها را آتش نزنید و حیوانات حلال گوشت را جز برای مصرف لازم خود سرنبرید و از بین نبرید و کفار را به یکی از سه پیشنهاد دعوت کنید هر کدام را پذیرفتند از آنها قبول کنید)

علماء و مفسران بدین باور و عقیده اند: در حکم منع و حرام بودن مثله فرقی نیست بین این که در جنگ باشد یا غیر آن، قبل از مرگ باشد یا بعد از آن و بین این که دشمنان مسلمانها را مثله کنند یا نکنند، اگر چه اطلاق آیت شریفه «**وَ الْحُرْمَاتُ قِصَاصٌ**» جواز مقابله به مثل را می رساند، لیکن اطلاق روایات و فتاوا مفتضی عدم جواز است.

پیامبر صلی الله علیه وسلم حتی سوختاندن حیوانات، حریق درختان میوه دار را اجازه نداده و هدایات خاصی را در برخورد با طبیعت و سلامتی انسانها صادر نموده است.

حریق اسیر:

دین مقدس اسلام در جنگ و مبارزه و جهاد حتی نه تنها مثله کردن در مورد حیوانات را منع فرموده بلکه حریق حیوانات را ممنوع اعلام داشته است: «**نَهَى (رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ) أَنْ يَحْرَقَ شَيْءٌ مِنَ الْحَيَوَانِ بِالنَّارِ**» پیامبر اسلام به آتش کشیدن موجود جاندار را به صراحت تام نهی کرد.

در تعداد زیادی از احادیث نبوی آمده است که: عذاب کردن به آتش کشیدن، مخصوص خداوند است و کسی جز پروردگار حق این را ندارد.

کشتن اسیر:

دین اسلام در مورد برخورد با اسراء و کشتن اسیر می فرماید که نباید اسراء بدون حکم محکمه با صلاحیت به قتل برسند و با صراحت تام قتل اسراء را ممنوع اعلام داشته است. دین اسلام طی هدایات خاص اسلامی به پیروان

خویش هدایت می فرماید: کشتن اسیر جواز ندارد. فرق نمی کند اسیر در حال جنگ دستگیر شده باشد، و یا هم در ختم جنگ اسیر و یا گرفتار شده باشد. دین اسلام هدایت می فرماید که اسیران جنگی باید به پشت جبهه منتقل شود و اگر اسیران از راه رفتن بازماند، مسلمانان حق کشتن آنان را ندارند. باید در همه احوال حکم محکمه با صلاحیت و مشروع در مورد گرفته شود.

طوری که این حکم اسلامی در یکی از احادیث چنین بیان گردیده است: « إِذَا أَخَذْتَ أَسِيرًا فَعَجَزَ عَنِ الْمَشْيِ وَ لَيْسَ مَعَكَ مَحْمِلٌ فَأَرْسَلْهُ وَ لَا تَقْتُلْهُ فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا حُكْمُ الْقَضَاءِ فِيهِ »

اگر اسیری گرفتی و او از راه رفتن عاجز شد و وسیله ای نداشتی که او را حمل کنی، پس او را رها کن و نکش، چون نمی دانی که حکم محکمه در مورد چطور است.

والسلام على من التبع الحق و الهدى

نام مقاله: مثله یا بریدن اعضای بدن انسان در اسلام

تتبع و نگارش: الحاج امین الدین سعیدی- سعید افغانی

مدیر مرکز مطالعات ستراتیژیک افغان و مسؤول مرکز فرهنگی دحق لاره - جرمنی